

او گفته قطعاً انسان از حق حیات، حق انتخاب و حق آزادی‌های مشروع برخوردار است اما آیا این حقوق به انسان اجازه می‌دهد که مرتکب هر عملی شود؟ آیا انسان می‌تواند حق حیات را از خود سلب کند؟ آیا می‌تواند به حقوق و زیست دیگران تجاوز و تعرض کند؟

محسنی اژه‌ای رئیس قوه قضائیه عنوان کرد:

محسنی اژه‌ای رئیس قوه قضائیه در چهارمین مجمع آمبودزمان‌های کشورهای عضو سازمان همکاری اسلامی ضمن اشاره به شعار این مجمع ناظر بر آمبودزمان، پاسخگویی فراگیر، حکمرانی عادلانه و همگرایی امت اسلامی اظهار کرد:

هدف اساسی و اصلی از تشکیل نهادهایی همچون آمبودزمان، حفظ کرامت انسانی و تحقق صلح و عدالت جهانی است. با وجود اختلافاتی که میان شعوب و ملت‌ها از جهات گوناگون وجود دارد اما می‌توانیم زمینه‌ای را فراهم آوریم که انسان‌ها در محیطی پر از صمیمیت و عدالت زیستی مسالمت‌آمیز داشته باشند و حقوق یکدیگر، حقوق طبیعت و حقوق خداوند را رعایت کنند.

به گزارش اسپادانا خبر، رئیس دستگاه قضا با آسیب‌شناسی ساختار و کارکرد نهادهای بین‌المللی که در حوزه حقوق بشر فعالیت می‌کنند گفت:

امروز جوامع بین‌المللی نتوانسته‌اند به آن چیزی که خودشان مصوب کرده‌اند جامه عمل بپوشانند و خودشان مصوبات خود را زیر پا می‌گذارند. سال‌ها دنیا اسیر تبعیض نژادی بود و هنوز نیز رگه‌هایی از این تبعیض در برخی جوامع حاکم است. سازمان‌های به اصطلاح بین‌المللی پاسخ دهند که برای مبارزه با تبعیض نژادی چه اقدامی کرده‌اند؟

رئیس قوه قضائیه گفت:

رژیم جنایتکار و غاصب صهیونیستی، حدود ۲۰ ماه است که تمامی جنایت‌های ممکن را در باریکه غزه علیه فلسطینیان مرتکب شده است. هیچ جنایتی نیست که صهیونیست‌ها در غزه مرتکب نشده باشند؛ از کودک‌کشی و نسل‌کشی تا محاصره غذایی و دارویی؛ از انهدام زیرساخت‌ها تا حمله به بیمارستان‌ها و کشتن هدفمند بیماران؛ در اینجا نهادهای به اصطلاح حقوق بشری و جهانی باید پاسخ دهند که کجا هستند و چرا اقدام مؤثری را برای متوقف کردن ماشین کشتار صهیونیست‌ها انجام نمی‌دهند؟ مدعیان حقوق کودک در دنیا پاسخ دهند که آیا کودکان غزه، کودک محسوب نمی‌شوند؟ این مدعیان پاسخ دهند که چرا نوزادان یک روزه در غزه با شلیک نظامیان صهیونیست کشته می‌شوند؟

او تصریح کرد:

تقویت سازوکارهای رسیدگی به شکایات مردمی از نهادهای دولتی و حکومتی، یک وجه از ظایف و فعالیت‌های آمبودزمان است؛ شاید وجه بالاتر آن باشد که ما به فکر نجات بشریت و استیفای حقوق همه انسان‌های تحت ظلم باشیم. دلی که در علم، انحصار ایجاد کرده‌اند و تحریم‌های ظالمانه را بر ملت‌ها و جوامع روا می‌دارند تا منافع و اغراض نامشروع خود را پیش ببرند باید مورد سوال و بازخواست مجمع‌های آمبودزمانی قرار گیرند. کسانی که برای کسب سود بیشتر از فروش محصولات دارویی خود، میکروپ تولید می‌کنند و در حق مردم جهان جنایت روا می‌دارند باید بازخواست شوند. رژیم‌هایی که امروز از غذا و دارو به عنوان اسلحه استفاده می‌کند و دست به نسل‌کشی خاموش در غزه زده، نباید بدون بازخواست و مجازات بماند. در

نشست‌ها و مجامع اینچنینی، صرف نشست و برخاست کفایت نمی‌کند، بلکه باید به یک تشریح مساعی برای مقابله هدفمند با مظاهر مختلف ظلم علیه بشریت نائل آییم. ما در نشست‌هایی همچون نشست حاضر باید تلاش کنیم تا نسبت به موضوعات و مفاهیمی که ممکن است در خصوص آنها اختلاف برداشت و استنباط داشته باشیم به یک نظر واحد نائل آییم. باید به یک نظر واحد نائل آییم که کرامت انسان چیست و چه عواملی کرامت انسان را زیر سوال می‌برند؟ باید به یک درک مشترک برسیم که چگونه انسان باید حقوق خود و خالق و هم‌نوع خود را مراعات کند؟

رئیس دستگاه قضا گفت:

قطعاً انسان از حق حیات، حق انتخاب و حق آزادی‌های مشروع برخوردار است اما آیا این حقوق به انسان اجازه می‌دهد که مرتکب هر عملی شود؟ آیا انسان می‌تواند حق حیات را از خود سلب کند؟ آیا انسان می‌تواند، چون آزاد است و حق انتخاب دارد به حقوق و زیست دیگران تجاوز و تعرض کند؟ اسلام عزیز و قرآن کریم تصریح دارند که باید حق فرد و جامعه به صورت توأمان رعایت شوند. اسلام مشخص و معین کرده است که چنانچه میان حقوق فرد و جامعه تعارض ایجاد شد باید به چه نحوی عمل کرد. اسلام، انسان را اشرف مخلوقات می‌داند و تعریف روشنی از حقوق او دارد. اسلام عزیز و قرآن کریم برای آنکه فرد بتواند حقوق خود، حقوق دیگران، حقوق طبیعت و حقوق خداوند را رعایت کند دستورالعمل مشخصی را تجویز کرده است. اسلام دستور به تقوا داده است؛ تقوا یعنی خودکنترلی و خویش‌داری؛ تقوا یعنی پرهیز از تجاوز و تعرض به حقوق خود و دیگران و خداوند و طبیعت. دستورالعمل دیگری که اسلام عزیز تجویز کرده است عبارت از امر به معروف و نهی از منکر است. امر به معروف و نهی از منکر یعنی آنکه افرادی که باطنی باطنی را نصیحت کند و راه روشن و درست را به او نشان دهد. امر به معروف و نهی از منکر یعنی آنکه افراد جامعه حق دارند هم‌نوعان خود را از ورود به مهلکه و خسران برهانند. امر به معروف و نهی از منکر یعنی یک مسئول با ادبیات صحیح و صواب، نیروی زبردست خود را انذار دهد و او را از لغزش برهانند. اسلام عزیز برای حاکمیت قانون اهتمام ویژه‌ای قائل است؛ در اسلام کسی که قانون را رعایت می‌کند عزیز و محترم شمرده می‌شود و کسی که قانون را زیر پا می‌گذارد مورد تنبیه و مجازات و بعضاً مجازات‌های سنگین قرار می‌گیرد؛ باید توجه داشت که این تنبیه و مجازات‌های سنگین نیز در راستای نفع بشر و در راستای تحقق زندگی مسالمت‌آمیز است. وقتی فردی با امر به معروف و نهی از منکر و تذکر، به صراط مستقیم نمی‌آید و وقعی برای قانون قائل نمی‌شود، باید مورد تنبیه و مجازات قرار گیرد تا نظم و صلح در جامعه تثبیت و تحکیم شود.

برچسب ها: [قوه قضاییه](#)

[حقوق بشر](#)

[حقوق شهروندی](#)